



SAJTÓTÖRTÉNETI PILLANAT: MEGKEZDTE MŰKÖDÉSÉT A HÁROMMILLIÁRDOS BERUHÁZÁS EREDMÉNYEKÉNT ELKÉSZÜLT, A KOR LEGMAGASABB SZÍNVONALÁT KÉPVISELŐ, ÚJ NYOMDAGÉPÜNK A SAJTÓHÁZBAN Fotó: Segesvári Csaba

Talpig színesben a Délmagyarország és a Délvilág

Különleges nap, különleges lap ez a mai a Délmagyarország és a Délvilág életében. Az, hogy mi itt a szerkesztőségben színesben látjuk a világot, még csak hagyján, de hogy önök is az újság valamennyi oldalát, az valódi ünnep, az sajtótörténeti pillanat! Nyomdai premier volt tegnap este a szegedi Sajtóházban: hárommilliárdos beruházás eredményeként Magyarország egyik legmodernebb nyomdagépe kezdte meg működését kiadónk, a Lapcom Kft. jóvoltából.

ŐRFI FERENC
Múlt héten már megkezdttük a visszaszámlálást. Persze tudjuk, nem illik előre kibeszélni, ha ajándékot ad az ember, mégsem bírtuk megállni sejtetés nélkül. Nap mint nap előhoza-

kodtunk egy-egy olyan fekete-fehér fotóval, amely minden alkalommal megjelent színesben is, a szemközi oldalon. A képekre rendre egy-egy szám került, ami azt jelezte, mennyit kell még aludni ahhoz, hogy az új

nyomdagépünkön nyomjuk napilapjainkat. Titkolózásunknak immáron vége, felgördültek a függönyök, a színpadon a Délmagyarország és a Délvilág, mostantól talpig színesben, a kor legmagasabb színvonalán nyomva.

Hálás vagyok a sorsnak, hogy ott lehettem az újság első próbanyomásán, mint ahogy tegnap este a premieren is. Leginkább úgy éreztük magunkat kollégáimmal, mintha egy repülőfelszálláson, templomszentelésen meg az örömök kertjében len-

nénk egyszerre. Izgalom, áhítat, szépség, harmónia. Ahogy a repülő-tisztek elkezdik nyomogatni a gombokat a pilótafülkében, ugyanezt tették nyomdászaink is a vezérlőteremben – indul a gépóriás, felpörögnek a nyomóhengerek, ahogy a kifutópályán a repülőgép kerekai. Az érzés ugyanaz, minden porcikánkban érezzük, most van az a pillanat, amikor elemelkedünk a földtől. És valóban: belendültek az 500 kilós papírtekercsek, vidáman szaladva keresztül-kasul a nyomógép tornyain, hogy

aztán nyomva, vágva, összehordva, hajtogatva, kötegelve ott sorakozzanak nyomdai útjuk végén, az expedáló helyiségben.
Többen egyszerre nyúltunk az első példányokért, lapozgattuk, simogattuk a friss, új nyomdaillatú újságokat, és csak lassan kezdtük bevallani egymásnak: libabőrös a hátunk a gyönyörűségtől.
Kedves olvasóink, ugyanezt az érzést kívánjuk önöknek is, fedezzék fel újra a Délmagyarországot és a Délvilágot!

BIBLIAI MŰKINCSEK TÁRLATA A MÓRA FERENC MÚZEUMBAN!



RÖGHÖZ KÖTNÉK A FRISSEN VÉGZETT SZAKORVOSOKAT Vagy maradnak – vagy fizetnek

Kétmillió forintot vasalhat be az állam azoktól a frissen végzett szakorvosoktól, akik elhagyják képzési helyüket – egy kiszivárgott tervezet szerint. Az egyetemi klinikák helyett pedig kórházakban kellene tanulniuk és dolgozniuk a rezidenseknek.

TOMBÁCS RÓBERT
Sajtóhírek szerint visszafizetteté a kormány a szakorvosképzés alatt nyújtott, mintegy kétmillió forintos állami támogatást, ha a frissen végzett doktor nem a „képzőhelyén” vállal munkát. A javaslat a szakorvosképzés átalakításáról szóló, régóta levegőben lógó koncepcióban szerepel – és már a 2009-ben végző szakorvosjelölteket is érintené. A „fenyegetés” célja az elvándorlás megállítása és a kisebb kórházak létszámihiányának enyhítése. A tervezet másik eleme szerint ugyanis az orvosegyetemeknek – mint képzési helyeknek – jutott 8 milliárd forintos költségvetési támogatás jelentős részét ezentúl a kórházak kapnák meg, mert két éven át náluk dolgoznának a rezidensek.

Több sebből vérzik a szakmai körökben egy ideje már ismert javaslat, amelynek háttérében a kórházak és az egyetemi klinikák lobbiharca áll – állítja Hajnal Ferenc, a szegedi orvoskar szak- és továbbképzési központjának vezetője. A koncepció főleg a kórházak javát szolgálná, hiszen a rezidensek alkalmazásával megoldódna a létszámgondjaik. A jelenlegi rendszer racionálisabb – állítja a professzor –, mivel egy kisebb kórházban végzett képzés alatt a rezidensek és szakorvosjelöltek sosem szereznek annyi ismeretet, rutint, mint egy nagy egyetemi klinikán. Ráadásul számos kórházban nincsenek meg egy-egy orvosi szakma gyakorlásának feltételei, vagy például a szakvizsgához szükséges műtéti esetszámot nagyon hosszú idő alatt tudják „hozni” a szakorvosjelöltek. A szegedi egyetemen jelenleg 300-350 általánosorvos-rezidentet képeznek, kiesésük a betegellátásra sem lenne pozitív hatással. A professzor bízik benne, az egyetemi szakképzési központok is kifejthetik véleményüket.
Nehéz eldönteni, hol lenne jobb el-

→ REZIDENS ÉS SZAKORVOSJELŐLT. A jó esetben hatéves képzés után átvett orvosi diplomával nem kezdhet el valaki automatikusan praktizálni, kétéves rezidensi képzésen kell részt vennie. A rezidens bérét a költségvetés állja. Utána következik a szakorvosjelölti időszak, 1-4 év, amelynek a végén szakvizsgát kell tennie, így lesz belőle szakorvos. Ehhez az időszakhoz „szponzort” kell találni, ami többnyire az a gyógyintézmény, amelyik gyakornokként alkalmazza.

tölteni a rezidensi és szakorvosjelölti éveket – mondják nevük eltitkolását kérő szegedi rezidensek. Az egyetemi klinikákon ugyanis érdekesebb esetekkel találkozhatnak, így kórházban viszont nagyobb lenne az önállóságuk. A támogatás visszafizetését szeretnék elkerülni, és fontosnak tartják a mobilitás megőrzését is. Ezért ők is egyeztetésekben reménykednek.